

Een gave hebben, betekent geroepen te zijn

Een roeping komt van buiten op je af en trekt je uit jezelf. Een groep vissers was verdiept in eigen vissersbezigheden. Een Voorbijganger houdt stil en roept hen toe: -Komt achter Mij en Ik zal maken dat gij vissers van mensen wordt. En zij beantwoordden die roep van buitenaf door uit hun eigen wereldje te treden: -En zij lieten terstond hun netten achter en volgden Hem (Mar. 1:17). Een geroepene heeft oorsprong (waar de roeping vandaag komt) en doel (waartoe geroepen wordt) buiten zichzelf liggen.

Van binnen naar buiten

Net als een roeping plaatst ook een gave een mens buiten zijn eigen wereldje. Wij hebben het over gaven die gaven van de heilige Geest zijn. Deze gaven komen van elders, van boven, uit de wereld van God. Ze zijn een openbaring van de Geest (1 Kor. 12:7) en niet de manifestatie van aangeboren kwaliteiten. Om een voorbeeld te noemen: de gave van het besturen (1 Kor. 12:28) heeft een ander karakter dan de bestuurlijke capaciteiten van de man die Philips moet reorganiseren. Het leiden van het Philips-concern is te typeren met trefwoorden als efficiency, productie en winst. Dat zijn binnenwereldse begrippen. Ze komen uit de wereld die we met elkaar opgebouwd hebben en bevestigen die wereld. De gaven van de Geest daarentegen zijn genadegaven (1 Kor. 12:4). Zij dragen het karakter van de genade die in Jezus Christus verschenen is. Ze zijn concrete realisaties van die genade. Hier gaat het om trefwoorden als vergeving, verzoening, bevrijding, dienstbetoon, hoop. Leiding als genadegave, is een doorbraak van Gods genade genadewereld, het Koninkrijk van God, in onze wereld.

Een genadegave komt van buiten ons eigen wereldje ons bestaan binnen en richt ons op de wereld van God die in de toekomst onze nieuwe wereld zal zijn, wanneer Jezus komt om het koningschap op aarde te aanvaarden. Een genadegave is daarom naar haar aard een roeping. In elke gave klinkt een stem die van ver komt en ons richt op de toekomst van het Rijk Gods.

Genadegave als roeping

- Net als de roeping tot geloof en de roeping tot dienst komt een gave tot God en leidt zij tot God. Een gave is op God gericht, vanwaar zij komt. Dit doel wordt bereikt in de lofprijzing. Wanneer in de gemeente de gave van de profetie werkzaam is, leidt dit ertoe dat God aanbeden en beleden wordt (1 Kor. 14:25). Een genadegave bereikt haar doel in de verheerlijking van God.
- Een roeping bevestigt ons niet in ons eigen wereldje, maar mobiliseert. Zij verabsoluteert niet ons geestelijk en kerkelijk hier en nu, maar relateert dat, door het te relateren aan de toekomst van het rijk Gods. Wanneer een geloofsgemeenschap een Geestesgave (bijv. de tongentaal of de gaven van de genezing) gaat hanteren als het watermerk of de logo van de eigen groep, is deze gave in haar tegendeel verdraaid. Een gave houdt niet een bevestiging maar een relativering van ons huidige, gelovige bestaan in. Wij zijn nog niet die we eens zijn zullen. De gaven herinneren ons permanent aan de voorlopigheid van ons christelijk bestaan (1 Kor. 13:8-10).
- Een roeping bezit je niet. Je hoort haar en gaat er achteraan. Ook een Geestesgave bezit je niet. Net als een roeping drijft een gave ons uit ons eigen wereldje. Je kunt met een gave niet geriefelijk in een leunstoel zitten. Je wordt er door de gave uitgedreven. Wie een gave heeft, heeft ook jeukende vingers en kriebels in de benen.
- Roeping en gaven drijven je uit je eigen wereldje. We noemen hiervan nog een aspect. Zoals een roeping je naar andere mensen leidt, zo richt ook een gave je op anderen. De openbaring van de Geest wordt gegeven tot welzijn van allen (1 Kor. 12:7). Gaven dienen de opbouw van de gemeente (1 Kor. 14:26). Daarom bereikt het spreken in tongen in de gemeente alleen zijn doel, wanneer dit spreken uitleg krijgt (1 Kor. 14:27-28).